अगस्त्यो मैत्रावरुणिः।इन्द्रः।। १ स्कंधोग्रीवी बृहती, २-५ अनुष्टुप्, ६ त्रिष्टुप्

मत्स्यपायि ते महुः पात्रस्येव हरिवो मत्सरो मदः।

वृषां ते वृष्ण इन्दुर्वाजी सहस्रसातमः॥ १.१७५.०१

हरिवः- आकर्षणशक्तिभूतप्राणमयाश्वयुक्तः सन्। महः- महात्मा सन्। पात्रस्येव- पात्रेण यथा सोमो धार्यते तथा। ते- भवता। मत्सरः मदः- तृप्तिहर्षात्मको रसः। अपायि- पीयते अनुभूयते। मित्स- एवमस्मानानन्दयसि। वृष्णे- वर्षकाय। ते- तुभ्यम्। वृषा- वर्षकः। वाजी- गितमान्। सहस्रसातमः- अनन्तदः। इन्दुः- हृदयक्केदनकरो रसो भवति॥१॥

आ नेस्ते गन्तु मत्स्ररो वृषा मदो वरेण्यः। सहावाँ इन्द्र सानिसः पृतनाषाळमर्त्यः॥ १.१७५.०२

इन्द्र। ते- तव। वृषा- वर्षकः। वरेण्यः- वरणीयः। सहावान्- सहनशीलः। सानिसः-संभजनीयः। पृतनाषाट्- वृत्रसङ्घाभिभावियता। अमर्त्यः- अमृतस्वरूपः। मत्सरो मदः-तृप्तिहर्षात्मको रसः। नः- अस्मान्। आ गन्तु- आगच्छतु॥२॥

त्वं हि शूरः सनिता चोदयो मनुषो रथम्।

सहावान्दस्युमव्रतमोषः पात्रं न शोचिषा ॥ १.१७५.०३

त्वम्- भवान्। हि- खलु। शूरः- समर्थः। सिनता- दाता। मनुषः- ज्ञानसंबिन्धिनः। रथम्-रंहणम्। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। चोदयः- प्रेरय। सहावान्- सहनशीलः। पात्रम्-स्वधारकं भाजनम्। शोचिषा- स्वदीप्त्या। न- अग्निरिव। अव्रतम्- प्रकृतिनियतिविरोधिनम्। दस्युम्- चोरभावनं चोरं वा। ओषः- दह। भाजनमुपलिब्धस्थानप्रतीकः। शुद्धिवृद्धिसमये प्रतीकं त्यक्तवापि केवले तत्त्वे मनः स्थापियतुं शक्यते। एवमिशः स्वपात्रं दहित। तदेवार्थमात्रिनर्भासा निर्वितर्का समापित्तरिति हि योगशास्त्रम्॥३॥

मुषाय सूर्यं कवे चक्रमीशान ओजसा। वह शुष्णाय वधं कुत्सं वात्स्यार्थः॥ १.१७५.०४

कवे- क्रान्तदिर्शन्। ईशानः- परमेश्वरः सन्। ओजसा- बलेन। सूर्यं चक्रम्- कालचक्रम्। मुषाय-शोषकशक्तिभ्योऽमुष्णाः। शुष्णाय- शोषकाय। वधम्- वज्रम्। वह- आवह। वातस्याश्वेः-प्राणाश्वेः। कुत्सम्- कर्मशीलम्। कुत्सा एते हर्यश्वाय शूषिमिति श्रुतावेवमेव दृश्यते । याहि ॥४॥

शुष्मिन्तमो हि ते मदौ द्यम्निन्तम उत कर्तुः।

वृत्रघ्ना वरिवोविदा मंसीष्ठा अश्वसातमः॥ १.१७५.०५

ते- तव । मदः- हर्षः । शुष्मिन्तमः- बलवत्तमः । हि- खलु । उत- अपि च । क्रतुः- तव सङ्कल्पः । द्युम्निन्तमः- अतिशयेन शोभायुक्तः । अश्वसातमः- अश्वोपलक्षितप्राणदायकः सन् । वृत्रघ्ना-वृत्रनाशिनौ । वरिवोदा- सम्पदां वेदियतारौ तव मदहर्षौ । मंसीष्ठाः- अनुज्ञातवानिस ॥५॥

यथा पूर्वैभ्यो जितुभ्यं इन्द्र मयं इवापो न तृष्यंते बभूथं।

तामनुं त्वा निविदं जोहवीमि विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम्॥ १.१७५.०६

तृष्यते- पिपासवे। आपो न- उद्किमव। इन्द्र- परमेश्वर। पूर्वेभ्यः- पुरातनेभ्यः। जिरतृभ्यः- स्तोतृभ्यः। मयइव- सुखमयः। यथा। बभूथ- बभूविथ। तथा। ताम्। निविदम्- विद्याम्। अनु- अनुसृत्य। त्वा- भवन्तम्। जोहवीमि- आह्वयामि॥६॥